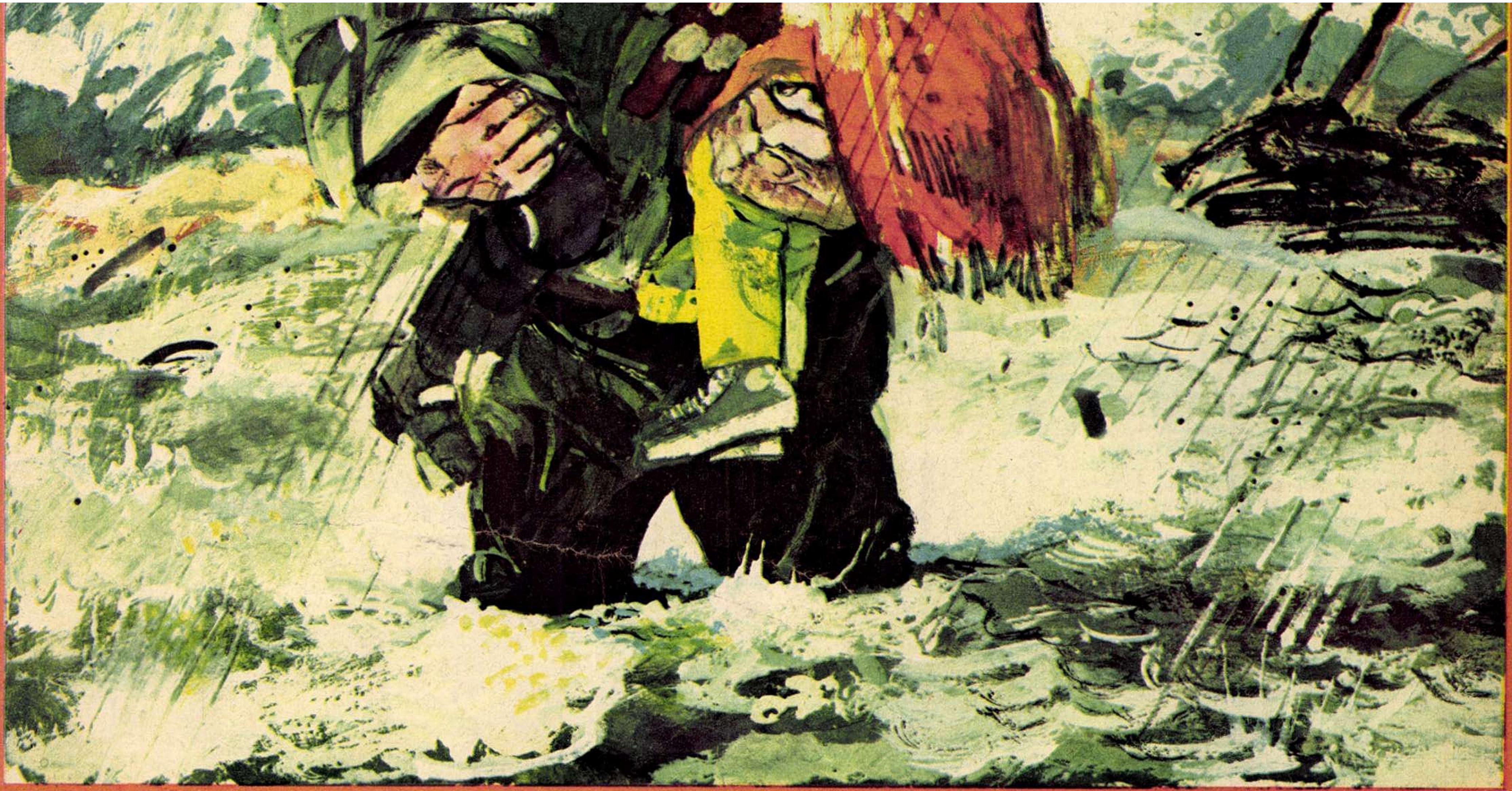

Infruntind vitregia apelor

DESEN: POMPILIU DUMITRESCU

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

22

(140)

JOI, 28 MAI
1970. ANUL IV

Tîrgu Mureș

În cursul zilei de vineri, 22 mai a.c., tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, însoțit de tovarășii Emil Bodnaraș, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Florian Dănălache, Dumitru Popescu, a făcut o vizită operativă de lucru în județele Brăila și Galați, în care, în acele zile au avut loc mari acțiuni de prevenire și combatere a inundațiilor.

În fotografie: conducătorii de partid și de stat iau cunoștință de desfășurarea lucrărilor de construire a digului din zona portului Brăila.

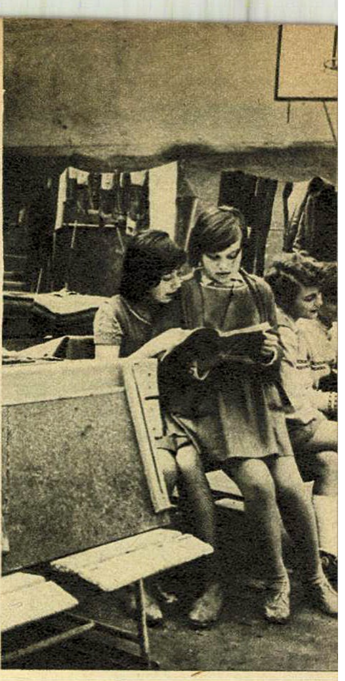

a
ACTUALITĂȚI
CUTEZĂTORII

OAMENII SÎNT MAI TARI DECÎT

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

Revista «Cutezătorii» nu s-a aflat niciodată mai intens — ca în săptămînile din urmă — în fața atîtor dovezi de cutezanță, în fața atîtor pilde de solidaritate și bărbăție în înfruntarea stihiilor, de exemplară grijă în salvarea și ocrotirea copiilor.

Furia dezlănțuită a puhoaielor, incredibila canonadă a averselor au pus la grea încercare, în mai toate județele țării, îndeosebi în Transilvania și la gura Dunării, opera părinților și a strămoșilor noștri, rodnicia pămînturilor, viața înfloritoare a așezărilor omenești.

În zeci de mii de cămine, pe fereastra casei au intrat tîlhărește apele. În ghiozdane, în pupitre, în sălile de sport, în laboratoare, s-au înstăpînit bulboanele și viiturile. Umflate peste măsură, apele rîurilor au rupt poduri, șosele și plantații, au măcinat temeliile caselor, au adus la tăcere trepidante întreprinderi și șantiere.

În pofida năvălirilor și războaielor ce ne-au încercat din greu vatra prin milenii, aspra încercare prin care a trecut țara în aceste săptămîni nu își află ceva asemănător în toată istoria. După cum neasemuită este acea uriașă voință, acea înaltă solidaritate umană care și-a spus cuvîntul în aceste zile, eroismul cu care oamenii muncii, — romani, maghiari, germani și de alte naționalități — ostașii, tineretul strînsi uniți, însuflețiți de chemarea partidului comunist, au ținut piept primejdiei, diminuînd pe cît posibil pagubele. Muncind fără preget la reconstrucția localităților, la punerea în funcțiune a obiectivelor industriale, la reamenajarea ogoarelor, poporul nostru oferă tinerilor cutezători un înălțător exemplu de iubire de țară, de încredere în conducătorul său încercat, Partidul Comunist Român, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceausescu.

Scrisorile pe care le primim neîntrerupt la redacție vorbesc convingător despre acest examen de maturitate civică pe care, angajați spontan în bătălia cu apele sau în ajutorarea colegilor, răspunzînd chemării Consiliului Național al Organizației Pionierilor, l-au trecut și îl trec cu cinste, alături de uteciști, de militari, de oamenii vîrstnici, mii și mii de pionieri și școlari. Nenumărate sînt, de asemenea, veștile înfățișînd eforturile perseverente ce se depun în toată țara pentru asigurarea hranei și sănătății, a condițiilor de cazare și învățătură pentru copiii rămași fără adăpost. Apropiata sărbătoare, de la 1 iunie, a copilăriei, **Ziua internațională a copilului** găsește poporul nostru angajat cu hotărîre în lichidarea urmărilor dezastrului, pentru ca fiecare copil al acestor plaiuri, adînc încrezător în viitorul patriei, să se bucure pe deplin de o copilărie fericită.

Aflați voi înșivă în marea bătălie cu stihiile, fiind voi înșivă salvați și îngrijiți sau salvînd și îngrijind la rîndul vostru copii mai mici și bătrîni, contribuind la refacerea localurilor de școală care au avut de suferit sau ajutîndu-vă colegii din județele sinistrate, voi, dragi pionieri și școlari, v-ați dovedit și vă dovediți adevărați tineri cutezători, fii de nădejde ai României socialiste.

MIHAI NEGULESCU

TÎRGU-MUREȘ
R-EXB

TOȚI PENTRU UNUL, UNUL PENTRU TOȚI !

La redacție s-au prezentat zilele acestea cîțiva reprezentanți ai **Școlii generale nr. 10** din **București** și ne-au înmînat o scrisoare, cu rugămintea s-o publicăm. Iat-o:

Scrisoare către prietenii din localitățile sinistrate

Dragi colegi, care acum treceți prin momente grele, să știți că sîntem informați de tot ce se întîmplă în zilele acestea în țară. Cunoaștem și apelul lansat de către Organizația Pionierilor din Republica Socialistă România. De aceea, în școala noastră a început o mare acțiune pentru ajutorarea celor care au avut și au încă de suferit de pe urma calamităților naturale ce s-au abătut asupra țării noastre.

Pînă acum am strîns peste 6 000 de lei, îmbrăcăminte, încălțăminte și rechizite școlare necesare desfășurării în bune condiții a activității școlare. Totodată, în atelierul școlii se desfășoară o muncă susținută pentru confecționarea unor obiecte necesare ajutorării familiilor sinistrate. Aceste acțiuni de ajutorare sînt numai la începutul lor și vor continua pînă la înlăturarea completă a efectelor dezastrului.

Pe această cale, transmitem cele mai sincere gînduri și îndemnuri de încredere în forța națiunii noastre socialiste care, sub conducerea Partidului Comunist Român, va re să înlăture pagubele pricinuite inundații.

Pionieri! Curaj! Inimile noa tre bat alături de voi!

Colectivul de cadre didactice și p nierii Școlii generale nr. 10, Bucure

- Locuitorii din **PECICA**, una comunele județului Arad, au luptat er să stăvilească apele Mureșului, să salveze bunurile. Sătenii, armata, tin — cu toții au muncit de duminică și p luni seara, neobosiți, pentru înălț de diguri.
- Cartierul Micalaca din **ARAD** a f cel mai amenințat de inundație. În mu ca grabnică de ridicare de diguri, c menii au muncit neîntrerupt ore în Copiii acestui cartier, elevi la Școa generală nr. 14, s-au îngrijit ca părin lor să aibă apă și hrană.
- În alte comune, printre care **SÎN COLAUL MIC** — Arad (Școala ge rală nr. 7), copiii au reușit să salveze calea apelor arhivele și o mare parte bunurile școlilor.
- De la **TÎRNĂVENI**, aflăm că m citorii lucrează pentru repunerea în fu țiune a Combinatului chimic. La Șco generală nr. 1 din oraș, al cărei sub a fost inundat, copiii ajută la recupera bunurilor rămase.

SIGHIȘOARA

THIILE NATURII

Gauguin

(1848—1903)

Oricît s-ar părea de ciudat, biografia lui Paul Gauguin este net împărțită în două. În prima sa tinerețe, a fost un bun funcționar, corect și prosper. S-a căsătorit cu o tînără și frumoasă daneză cu care a avut cinci copii. O familie fericită într-o ambianță de bunăstare. În timpul liber îi plăcea să picteze. Astfel Gauguin își dă seama de adevărata vocație. Pictura începe să-l pasioneze. În 1883 renunță la viața tihnită și confortabilă și se consacră definitiv artei, neînțeles de soția sa,care pleacă cu copiii în Danemarca. Acum începe a doua parte a vieții lui Gauguin, zbuciumată, agitată, cu mari bucurii, dar și cu mari necazuri. Călătorește și pictează — în Bretania, apoi în Panama și în insula Martinica, unde are revelația vieții simple, primitive, în natura luxuriantă, sub cerul mereu senin și blînd. Revine în Franța în 1888, la Pont-Aven, în Bretania. Pictura lui începe să se bucure de prețuire. Ca și Van Gogh, el urmărește să-și exprime în pictură propriile sentimente, culorile sînt folosite într-un fel arbitrar: un cîmp poate fi roșu, o plajă galbenă ca lămîia sau violetă ca liliacul. Umbrele tind a se pierde. Suprafața pînzei este pictată decorativ, aproape uniform, «aplat», ca în pictura medievală sau în arta populară.

În permanentă căutare, pleacă din nou, de data aceasta în Tahiti, insulele oferindu-i sursa de inspirație pentru o serie de capodopere. Priviți tabloul din reproducerea noastră care pare să spună că Gauguin nu a căutat niciodată pitorescul, exoticul,ci numai marea simplitate. Picturile sale stau astăzi la loc de cinste în marile muzee ale lumii.

H. HORȘIA

CUPON 6
SERIA A III-A

Numiți două mari muzee din Paris și din Leningrad unde sînt expuse picturi de Gauguin.

ÎN ATENȚIA PARTICIPANȚILOR!

Cu această serie se încheie concursul nostru. Trimiteți toate cele șase cupoane ale acestei ultime serii împreună. Lipiți-le pe o coală de hîrtie și alături scrieți răspunsurile.

În curînd vom publica premiile seriei a II-a.

Premianții seriei I vor primi premiile la domiciliu.

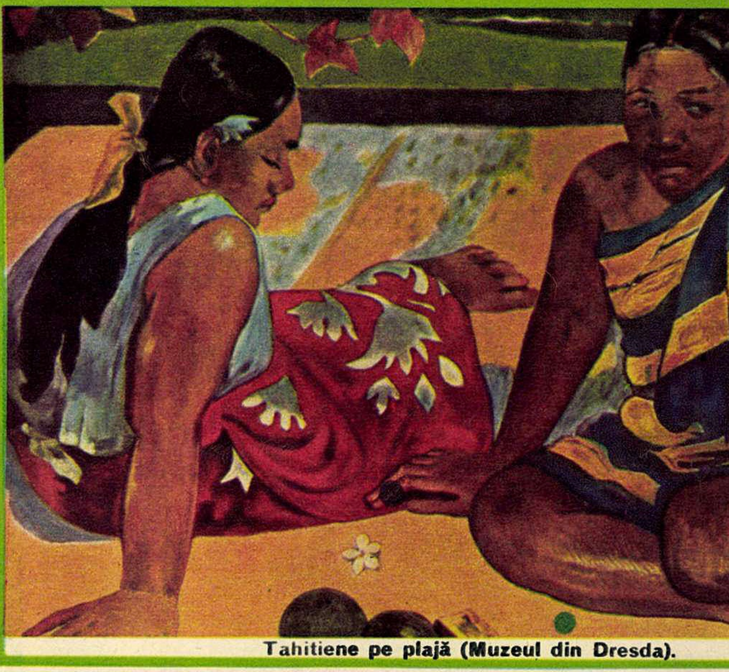
Tahitiene pe plajă (Muzeul din Dresda).

ALBUMUL DE ARTĂ „CUTEZĂTORII"

Enigmele TERREI

Chomolungma — culmea supremă a giganților munți ai Himalayei, ce-și înaltă piscurile dincolo de nori, a atras ca un magnet irezistibil, de-a lungul timpului, o serie de alpiniști și exploratori, dornici să-i cucerească înălțimile, să-i pătrundă tainele. Unul din savanții ce au explorat, către mijlocul secolului trecut, aceste ținuturi ale zăpezilor veșnice, botanistul Hooker, va afla, de la un bătrîn călugăr dintr-o mănăstire tibetană, o poveste ciudată. Bătrînul îi destăinuiește că în locuri tainice, la înălțimi amețitoare, trăiește sub cerul liber un neam de uriași, voinici ca urșii și, tot ca ei, acoperiți de o blană deasă, lucioasă și întunecată. Acești giganți — yeti oamenii zăpezilor — coboară rar în văi și atunci se feresc de oameni. Hooker a consemnat această relatare cu extremă rezervă. După mai bine de șase decenii, în 1904, exploratorii englezi Rieder și Rawling, cercetînd platourile înalte ale Tibetului descoperă, la aproximativ 100 km de Chomolungma, urmele unui animal necunoscut. Călăuzele indigene se arată înspăimîntate: este yeti, omul zăpezilor, spun ei. Lumea științifică a vremii ia act cu rezervă despre această descoperire.

Anul 1936 aduce în «dosarul yeti» primul document fotografic. Membrii unei expediții engleze izbutesc pentru prima oară să înregistreze pe peliculă o serie de urme — amprentele adînc întipărite în zăpadă a unor picioare goale — ce depășeau mult ca dimensiune cele lăsate de cei mai voinici membri ai expediției. Ele mai relevă un amănunt ciudat: picioarele desculte ce călcaseră în zăpada afînată nu aveau decît patru degete.

MIHAI GHEORGHE ANDRIEȘ

continuare în pag. 11)

OAMENII SÎNT MAI TAR

Sighișoara EROICĂ

Automobilul mic, prea ușor, nu mai putea merge. Nu mai putea înainta pe o stradă pe care doar cu cîteva zile în urmă copiii alergau pe patine cu rotile... Am deschis portiera și-am coborît în mîlul cleios care-mi ajungea pînă la genunchi. Împrejur se afla Sighișoara.

Sighișoara doar la cîteva ore după retragerea apelor. Sighișoara pe care o știam atît de bine, pe care acum însă n-o mai recunoșteam: vitrine și geamuri sparte, arătînd privirilor încăperi cu mărfuri învălmășite, strivite și murdare, ziduri înmuiate pînă la etajul unu, ici-colo case cu ziduri rupte, acoperișuri prăbușite peste ziduri sfărîmate, arbori smulși din rădăcină și aruncați aiurea pe străzi și peste case, stîlpi de telegraf spînzurînd între ramurile arborilor mai mari, fantastice gheme în care se aflau încîlcite cele mai diverse obiecte, de la linguri și plăpumi pînă la frigidere și automobile. Sighișoara, oferind privirilor aceleași imagini de coșmar ca multe alte localități care au avut de înfruntat tăvălugul puhoaielor dezlănțuite. Iar alături, la cîțiva pași doar, autorul acestei priveliști tragice: Tîrnava, încă umflată, încă tulbure, dar retrasă între maluri.

Ca o fiară fantastică și turbată, așa cum nimeni n-o știa și nu și-a închipuit că ar putea fi, în pragul serii de 13 mai Tîrnava s-a aruncat asupra Sighișoarei, decisă parcă s-o steargă de pe pămînt și de pe hartă. E adevărat, a răscolit-o și a rănit-o adînc, dar cu toată forța telurică a puhoaielor dezlănțuite, cu toată surpriza atacului, n-a reușit s-o învingă. N-a reușit, pentru că orașul-cetate s-a luptat și-a rezistat eroic.

②

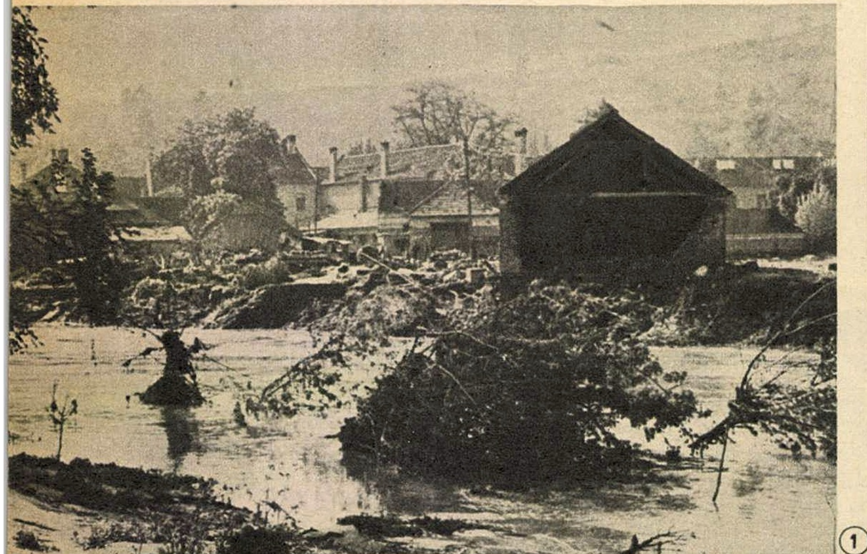
①

③

Au luptat și-au rezistat în mare parte zidurile Sighișoarei, dar mai ales oamenii ei care, la fel ca zecile de mii de compatrioți din localitățile lovite de acest cataclism de-o intensitate încă necunoscută pe meleagurile noastre, s-au opus cu desperare furiei apelor, au acționat uniți și solidari, săvîrșind fapte cu adevărat eroice.

Mulți, foarte mulți locuitori au fost prinși de năvala apelor în casele lor, la cină sau în fața radiourilor și televizoarelor. Unii au mai avut putere și timp să-și scoată o parte din lucruri, să le pună la adăpost. Cei mai mulți însă s-au văzut imobilizați între puhoaie, amenințați să fie duși de ele în fiece clipă. Dar nu s-au lăsat copleșiți, nu s-au lăsat în voia lor. Au urcat pe scări la etajele superioare, iar cei care n-au avut scări și etaje, au spart tavanele cu ce le-a căzut în mînă, au urcat în podul caselor, apoi au spart acoperișurile și-au urcat pe ele, convinși că vor primi ajutor din partea celor aflați în afara pericolului.

Și au primit. Încă în acea noapte de groază, în acea noapte ca de infern sighișorenii refugiați pe înălțimile din preajmă au întins spre ei mii de brațe salvatoare. În cartierul Fabricii de cărămizi, aflat aproape în întregime sub ape, vreo zece bărbați au înjghebat în grabă o plută și numaidecît doi dintre ei, doi comuniști — Gheorghe Ironim și Vasile Scheau — s-au avîntat cu ea pe apele învolburate, în plină noapte și-n necunoscut. Riscînd tot timpul să fie luați de puhoaie, dar luptîndu-se din răsputeri cu ele, cei doi au cules de pe acoperișurile caselor 12 copii și cîțiva bătrîni. În altă parte a orașului, tot cu o plută ancorată cu un cablu de troliul unui tractor, doi tineri, ale căror nume nu le-am putut afla (se pare că nu sînt sighișoreni) au scos din mijlocul apelor vreo 40 de persoane de toate vîrstele. Cu o barcă fragilă, Levente Fekete, elev în clasa a XII-a,a salvat, împreună cu tatăl său, cîțiva copii și oameni ale căror case,aflate chiar pe malul rîului se prăbușeau. Pe strada Clujului, care a avut cel mai mult de suferit, tînărul Otto Lurtz a pornit să-nfrunte puhoaiele tot cu o barcă pentru a-și salva tatăl urcat pe acoperișul casei. A ajuns la el, dar tatăl n-a vrut să urce: «Ia-i întîi pe copii, eu mai pot aștepta!» Și

CUTEZĂTORII PRINTRE NOI

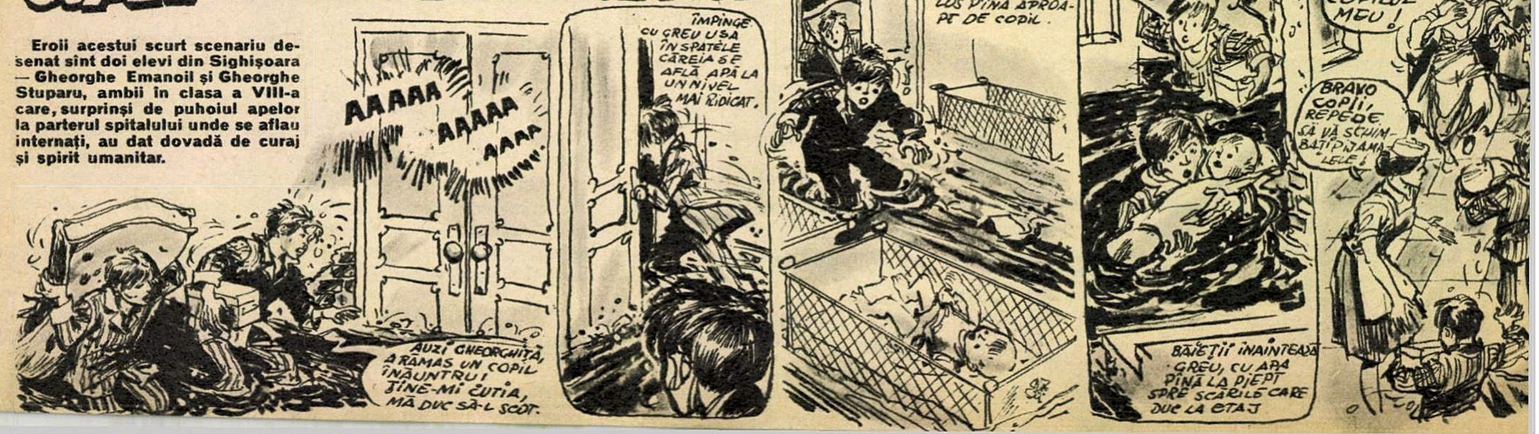
AAAAA
AAAAA
AAAA
AUZI GHEORGHIȚĂ, A RĂMAS UN COPIL ÎNĂUNTRU! ȚINE-MI CUTIA, MĂ DUC SĂ-L SCOT.
ÎMPINGE CU GREU UȘA ÎN SPATELE CĂREIA SE AFLĂ APĂ LA UN NIVEL MAI RIDICAT.
ÎN CAMERĂ, APA URCASE PERICULOS PÎNĂ APROAPE DE COPIL.
BĂIEȚII ÎNAINTEAZĂ GREU, CU APA PÎNĂ LA PIEPT SPRE SCĂRILE CARE DUC LA ETAJ
VAI, COPILUL MEU!
BRAVO COPII, REPEDE SĂ VĂ SCHIMBAȚI PIJAMALELE!

Eroii acestui scurt scenariu desenat sînt doi elevi din Sighișoara — Gheorghe Emanoil și Gheorghe Stuparu, ambii în clasa a VIII-a care, surprinși de puhoiul apelor la parterul spitalului unde se aflau internați, au dat dovadă de curaj și spirit umanitar.

ECÎT STIHIILE NATURII

Otto l-a ascultat. A salvat 36 de copii şi bătrîni, apoi s-a îndreptat şi spre tatăl lui, dar a ajuns prea tîrziu...

Deşi mici, deşi înspăimîntaţi de noianul apelor şi de distrugerile petrecute sub ochii lor, copiii s-au aflat şi ei alături de părinţii şi fraţii lor mai mari. Tot oraşul a aflat şi vorbeşte cu admiraţie despre curajul pionierilor Pascu Ironim şi Adrian Apostu de la Şcoala generală nr. 2. În ziua de 14 mai, cînd o plută condusă de doi bărbaţi, pe care se afla o mamă cu trei copii, s-a agăţat în nişte lemne şi se clătina gata să se răstoarne, cei doi au sărit în apă şi, luptîndu-se cu curentul ei, sprijinindu-se unul de altul, au ajuns acolo, au luat cîte un copil în braţe şi i-au scos la mal, permiţînd astfel celor doi bărbaţi s-o salveze la fel pe mamă şi pe celălalt copil...

Fapte de curaj, de autentic eroism săvîrşite de oameni de toate vîrstele în momentele cele mai grele, oameni care, pentru a-şi ajuta tovarăşii aflaţi în primejdie, n-au pregetat să-şi rişte ei înşişi viaţa. Acestora li s-au alăturat apoi ostaşi ai forţelor noastre armate cu bărci şi elicoptere. Şi astfel, cu posibilităţi sporite, Sighişorenii au reuşit să-nfrîngă furia Tîrnavei.

I-am văzut pe aceşti oameni în primele ore de după retragerea apelor: trişti, încruntaţi, cu feţele împietrite de durere, dar mişcîndu-se şi lucrînd tot timpul. O femeie trăgea cu o pompă de mînă apa din subsolul casei, o familie, — mama, tata şi cei trei copii — îşi spălau lucrurile în mijlocul străzii cu apa din nişte butoaie, un grup de tineri scotea mîlul dintr-un magazin folosind lopeţi mari, improvizate, cîţiva bărbaţi descărcau pîine, conserve şi bidoane cu lapte din primul autocamion care şi sosise din Braşov, vreo cinci-zeci-şaizeci de elevi, împreună cu profesorii şi femeile de serviciu, lucrau de zor în sălile şi-n curtea Şcolii generale nr. 2, recuperînd cărţile, spălînd băncile, reparînd uşile şi ferestrele...

În aceste clipe de grea încercare, oamenii Sighişoarei, simţind alături umărul tuturor locuitorilor acestor plaiuri, curăţă şi oblojesc cu îndîrjire rănile Sighişoarei eroice, răni pe care, fără îndoială, vor reuşi să le vindece definitiv, redînd astfel oraşului frumuseţea lui dinainte.

Constantin DIACONU

④

Prietenul adevărat la nevoie se cunoaşte!

CLUJ

Transmite tovarăşul **Benone Neagoe** (Studioul de radio Cluj).

● Un pionier s-a prezentat zilele acestea la sediul Comitetului judeţean U.T.C. A spus că se numeşte **Florin Petrescu** şi că-i preşedintele unităţii de pionieri de la Liceul nr. 6. **«Sînt delegat de către colegii mei să aduc o parte din economiile noastre — 3 000 lei — pe care le oferim elevilor unui liceu din Dej, împreună cu urările noastre de sănătate»**, a spus el.

● **Mihaela Stoicescu**, clasa a VII-a, Liceul G. Bariţiu Cluj, avea proiectată pentru această vacanţă o excursie. Economisise în acest scop 500 lei. Ţinînd seama de clipele grele prin care trec colegii ei din Dej, ea a hotărît să renunţe la acest proiect cedînd banii elevilor din Dej.

● Membrii cercului Casei pionierilor au început să adune rechizite şcolare, cărţi pe care le trimit colegilor aflaţi în zone calamitate. Coletele sînt însoţite de scrisori de simpatie, de încurajări şi urări de încheiere cu bine a anului şcolar.

TURDA

Preşedinta unităţii Şcolii generale nr. 1, **Daniela Andreica**, a trimis redacţiei următoarea telegramă:

⑤

«Unitatea noastră a mobilizat ansamblul artistic pionieresc şi în ziua de 19 mai am dat un spectacol special. Încasările de peste 3 000 lei au fost donate Şcolii generale nr. 1 din Dej.

Sîntem siguri, că în scurtă vreme, colegii noştri îşi vor putea relua locul în clase şi că orele de curs pierdute vor fi recuperate».

FOCSANI

Transmite Stela Goia, clasa a VII-a: **«Vom cumpăra uniforme pionereşti pentru colegii noştri sinistraţi. Banii i-am obţinut prin prezentarea de către membrii cercurilor artistice de la Casa pionierilor a unor spectacole în deplasare».**

VRANCEA

CIUŞLEA, judeţul Vrancea, Pionierul Aurel Negoiţă ne scrie: «Comandamentul unităţii noastre a hotărît, împreună cu toţi pionierii şi şcolarii, să-i ajutam pe copiii sinistraţi din pricina calamităţilor naturale. Ajutorul nostru constă în diferite obiecte de îmbrăcăminte şi încălţăminte. Am hotărît, de asemenea, să renunţăm la banii de buzunar pe care-i primim de la părinţi şi să-i dăm copiilor care acum trec prin zile grele. Colegii mei roagă redacţia să publice scrisoarea noastră pentru ca şi alţi copii să procedeze ca noi.»

PITESTI

Cititorii din **PITEŞTI** ne informează că numeroase unităţi de pionieri din oraş au predat bani şi obiecte pentru copiii sinistraţi. **Şcoala generală nr. 11,** de exemplu, a strîns 6 400 lei şi obiecte în valoare de 15 000 lei. Acţiunea continuă.

Sînt redate vieţii drumuri, şcoli, case

Tineretul, pionierii şi şcolarii sînt alături de părinţi în marea încleştare. De pretutindeni ne sosesc ştiri telefonice, scrisori care aduc veşti din zonele lovite de calamităţi, aspecte din bătălia de redare în folosinţă a bunurilor materiale care pot fi recuperate.

La **COPŞA MICĂ** *elevii şcolilor generale au format detaşamente de ajutorare a familiilor ale căror locuinţe au avut de suferit şi ajută cu abnegaţie la recuperarea obiectelor cetăţenilor. Băieţi şi fete pot fi văzuţi înlăturînd mîlul molozul pe care le-au lăsat apele în urma lor.*

De la **VAMEŞ** *şi* **FUNDENI**, *judeţul* **Galaţi,** *am primit ştirea că elevii au participat la evacuarea din calea apelor a bunurilor şcolilor lor. Bibliotecile, arhivele, materialele didactice au fost puse la adăpost.*

În satul **CHIPEREŞTI**, *comuna* **Ţuţora,** *judeţul* **Iaşi,** *apele au distrus multe aşezări omeneşti. În lupta pentru a salva din bunurile recuperabile, copiii au fost alături de părinţii lor. În ajutor le-au venit şi colegii din comuna* **OSOI.** *Ana Avramia, Maria Duca, Romică Melinte şi alţi pionieri din clasele mai mari au muncit cu multă însufleţire. Sătenii din Chipereşti le sînt recunoscători.*

Cu toate că şi Liceul nr. 1 din **LUDUŞ** *a suferit grave stricăciuni provocate de ape, elevii au muncit neobosit, alături de profesori, pentru înlăturarea urmelor lăsate, astfel încît în momentul de faţă copiii şi-au putut relua cursurile.*

⑥

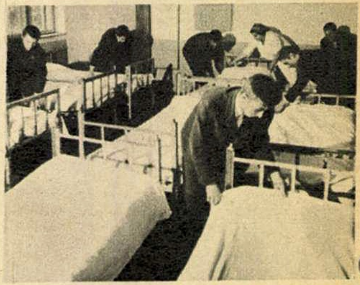

⑦

La închiderea ediţiei

Constanţa: 7 000 de copii sinistraţi vor putea fi găzduiţi pe timpul verii în judeţ.

Bucureşti: Şcoala generală nr. 150 a colectat pentru copiii sinistraţi 2 000 căciuliţe, 420 perechi ciorapi, 418 maiouri, 350 rochiţe, 670 bluze, 325 pantaloni, 150 uniforme şcolare, pijamale, cămăşi, paltoane, pantofi, pulovere, treninguri, prosoape, fulare, saci plini cu lucruri pentru copiii mici.

Rîmnicu Vîlcea: În comuna Şirineasa şi Mateeşti copiii au strîns 1 700 ouă, sute de kilograme de legume pe care le-au trimis copiilor sinistraţi.

Braşov: Şinca Nouă. În cîteva zile copiii au strîns 3 500 ouă, 150 păsări şi alte produse destinate celor care au avut de suferit din pricina revărsărilor apelor.

1. Sighişoara rănită, dar nu învinsă.

2. Pionierii Pascu Ironim şi Adrian Apostu, despre a căror faptă de curaj vorbeşte cu admiraţie întregul oraş.

3. Copiii sînt scoşi din zona inundată.

4. Imediat după retragerea apelor sighişorenii au trecut la înlăturarea urmelor acestora.

5. Muncă eroică, neobosită pentru refacerea drumurilor.

6. Zile şi nopţi Aradul nu a cunoscut odihna. Sute şi sute de oameni, ostaşi, muncitori, tineri au muncit eroic pentru a pune stavilă puhoaielor. Alături de ei au fost şi numeroşi elevi.

7. În dormitoarele Şcolii profesionale ale uzinei «Semănătoarea» din Bucureşti elevii fac pregătiri pentru găzduirea a 100 de copii sinistraţi.

FAMILIARA LUME a stelelor

de **HORIA ARAMĂ**

Noaptea se intimplă ca Avi să se scoale. Avi este sănătos tun și trezirile acestea nu durează mai mult decit o dezmeticire și o intoarcere pe partea cealaltă. Au totuși o durată. Încă inainte de a deschide ochii, Avi simte neliniștea schimbării. Trece dintr-o stare in alta, din viața absolut adevărată a visului in viața absolut adevărată a treziei. Tulburarea asta e ca o mincărime in tot corpul, insuportabilă și delicioasă, dar mai ales de neoprit. Dacă intirzie să-și ridice pleoapele, Avi are motivele sale. În primul rind știe că, oricum, mai devreme sau mai tirziu, aceasta se va intîmpla, dar, mai ales, nu poți să fii niciodată sigur că, deschizind ochii, n-ai să dai peste cu totul altă cameră, zugrăvită in galben solar și nu in albăstrui, orientată nu spre fundătura plină de zăpadă, ci spre o junglă incilcită, situată cine știe pe ce corp ceresc! Surpriza aceasta rămine oricind posibilă, iar faptul că pină acum nu s-a produs dovedește numai că este afurisit de șmecheră și că știe de joacă. Ceea ce nu știe este faptul că pentru un băiat isteț cum este Avi chiar și neconfirmarea așteptărilor sale este o plăcere, de vreme ce totul e atît de nou noaptea. În primul rînd, locul pereților nu mai este la doi sau la trei metri unul de altul, ci intr-un teritoriu foarte nostim numit Undeva. Acesta are formidabile capacități elastice, drept care uneori e teribil de departe, pentru ca altădată să te lipească de pat. Nemaipomenit este insă peretele dinspre fundătură, cel cu fereastră, care pur și simplu pleacă de la locul său, dispare, lăsînd in urmă căsuța cu etaj, cartierul, orașul, iar drept inlocuitor un panou pătrat cît fereastra, bătut in stele. Inutilă iluzie optică, Avi știe prea bine că peretele a luat-o razna, nu se lasă el dus cu una cu două, dar se face că nu-l interesează. În schimb, uneori coboară din așternut și, mergind tiptil pină la marginea podelei, ocolind scaunul pe care așteaptă hainele și masa pe care doarme ghiozdanul, se apropie de prăpastia cosmică. Pentru că de acolo de unde lipsește peretele incepe cerul. Avi se apropie ușor și ciulește urechile. Are auzul foarte fin și incercat, lui nu i se ascund nici scirțiitul pe care il scot osiile stelelor, nici ecoul căderii unui meteorit pe Lună. Sunetele nu se văd, dar focul [illegible] de parcă acum a trîntit cineva peste [illegible] lui un pumn de [illegible]. Avi aude în liniștea nopții fîșîitul pe care-l scoate lumina stelelor trecînd în iureș, ca pneurile unui automobil. Totul trăiește, se destăinuie, comunică în tăcerea dintre ziua care a fost și cea care nu este încă, celor care au urechi de auzit. Lui Avi nu-i scapă nimic din întîmplările cerului. Uneori două stele minore se ceartă pentru intiietate. Lucrurile nu se liniștesc pină nu intervine bătrina Galaxie care, cu o simplă încruntătură, le pune la punct. Cite o cometă se bagă nepoftită peste un sistem solar unde nu-i este locul. Curioasei i se arată drumul. Atunci, ca să salveze aparențele, face un ocol, încercind să lase impresia că se afla numai în trecere, și se duce cu coada între picioare. Avi știe că n-o să mai revină decît, cine știe, peste o sută de ani.

E bine acolo, la granița stelelor, e ca acasă, ca în bucătăria cea primitoare unde arde focul și se joacă copiii, încurcind-o pe mama. E ca la școală, unde fiecare copil pare să strige in fiecare clipă că ține să fie băgat in seamă. Avi caută și recunoaște printre aștri o stea ce-i seamănă, o stea care s-a trezit din somn și, in loc să se intoarcă imediat pe partea cealaltă, își caută îndelung, cu mina dreaptă ochean, pe globul pămintesc pe care-l rotește cu stinga, geamănul. Și Avi, bucuros de farmecul nopții, ii face semn cu mina: «Sint aici!»

Băiatul și plopul

de **VASILE BĂRAN**

I

Băiatul călărea pe o nuia de plop, zicînd că este cal.

Alerga pe dealuri și cobora în vale, tîrînd după el și *Soarele*, care nu era altceva decît o roată de căruță cu spițele ieșite mult dincolo de șină, s-ajungă pîn-la el. La fîntînă se oprea să bea apă din jgheab, el și nuiaua cu coamă de cal.

Iar seara, înainte de culcare, ducea nuiaua-n grajd, printre caii cei adevărați, și nuiaua se purta întocmai ca un cal.

Adică mînca fîn.

II

Ceva mai tîrziu, pierzîndu-și seva și zbîrcindu-și coaja, altădată proaspătă și verde, băiatul a observat că nuiaua nu era un cal și că dacă voia să trăiască trebuia s-o pună în pămînt.

Ardea de nerăbdare s-o știe cu frunze și, uneori, noaptea, se ducea-n grădină, pe furiș, smulgînd-o, să vadă dacă a prins rădăcini. Și i se părea că-n loc să crească, nuiaua se subția mai mult și se strîngea în ea, iar el, băiatul, încerca zadarnic să afle acel ceva care-o înăbușea.

Toată viața lui din zilele acelea n-avea alt vis în afara plopului crescut dintr-o nuia.

III

S-a întîmplat apoi ca băiatul să plece înconjurînd soarele de zece ori la rînd, prilej cu care a băgat de seamă că nici de departe nu-i roată de căruță. Cînd s-a întors, nuiaua se făcuse plop.

Era un plop înalt, cu plete din frunze, și cu ochi din frunze și cu nări din frunze; un plop cu copitele-n frunze bătînd și fornăind și alergînd continuu, de jos în sus, spre el, spre coama lui din frunze, avînd în el pădurea și drumurile toate din copilărie; un plop care băuse apă dintr-un jgheab și mîncase fîn întocmai ca și caii.

Băiatul se gîndea: de n-ar fi sădit nuiaua, plopul ar fi fost cal?

Era un plop puternic și înalt și poate nici nu l-ar fi recunoscut dacă nuiaua aceea de început n-ar fi rămas zidită-n el ca niște vene ale sîngelui, ca propriile sale vene.

Plopul era el.

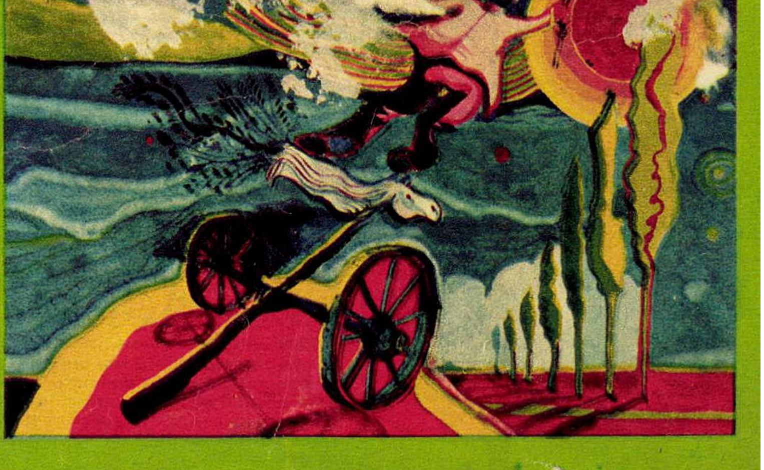

Enigmele TERREI

(urmare din pag. 3)

DA sau NU pentru yeti OMUL ZĂPEZILOR

Acest document senzațional va fi urmat, curind, de alte mărturii. Urme asemănătoare vor fi descoperite și in alte regiuni ale Himalayei — in Nepal, Tibet, Bhutan și Sikkim. O expediție alcătuită din alpiniști sovietici și chinezi, in cursul escaladării piscului Mustagh-Ata din Pamir, descoperă in 1956, la o altitudine de peste 7 000 metri, urmele unor yeti, asemenea amprente vor fi depistate, în cursul aceluiași an tot în Pamir, de către alți alpiniști, aproape de culmea virfului Kungur Deve, munte ce străpunge norii, atingind altitudinea considerabilă de 7 600 metri. Yeti, misteriosul Yeti rămine ascuns, nevăzut, in lumea glacială a inălțimilor covirșite de zăpezi. În vara anului 1967, insă, A. Pronin, șeful unei expediții hidrologice sovietice ce explora regiunea ghetarului Iedenko din Pamir, izbutește să vadă, la citeva sute de metri, silueta intunecată a unei făpturi bipede, acoperită cu o blană cenușie-roșcată, ce se cătăra cu o agilitate surprinzătoare pe un povirniș stincos.

Să fie Asia singurul continent in care mai dăinuie această ființă necatalogată încă de știință? În iarna anului 1969 mai multe ziare canadiene au publicat o serie de știri, arătind că asemenea făpturi bipede, sălbatice, cu înfățișarea apropiată de cea a omului, au fost semnalate și pe platourile înalte ale Munților Stîncoși. Echipele pornite să exploreze regiunile respective n-au dat de urma lor.

Acestea sînt datele de pînă acum. Nici un om de știință n-a putut cerceta indeaproape aceste enigmatice ființe, obiect de altfel a unor aprinse controverse în lumea antropologilor și a zoologilor. Certe sînt doar urmele. Sînt ele însă concludente?

În lipsa unor probe mai convingătoare, mulți antropologi sînt inclinați să creadă că urmele misterioase aparțin probabil unei specii de maimuțe antropoide ce s-a adaptat mediului aspru al marilor inălțimi. Discuțiile aprinse privind existența temătorului yeti după o vreme au început să se stingă. Cercetări recente făcute in aria continentului european, in Caucaz, aduc, însă, elemente noi, surprinzătoare. În această vastă regiune, muntenii semnalează apariția unor ființe bizare — almaștii, le zic ei — a căror caracteristici le apropie uimitor de trăsăturile «omului zăpezilor». Almaștii se aseamănă omului, deși sînt acoperiți pe tot corpul cu păr lung, castaniu-roșcat. Fruntea le este îngustă teșită, prezentînd o proeminentă deasupra ochilor ca o streașină; pomeții sînt mult reliefați, iar bărbia e de-abia marcată. Deși inalți, umblă cu spinarea boltită, legănîndu-și miinile foarte lungi și musculoase. O caracteristică: degetele mari de la miini și picioare sînt foarte scurte și slab dezvoltate.

Almaștii au fost semnalați la liziera pădurilor seculare, în inima munților, rătăcind prin podișurile inalte sau prin mlaștini.

Să fie oare aceste relatări doar fructul imaginației bogate a muntenilor sau rezultatul unei nălucirii? Datele sintetizate relevă un fapt semnificativ: toate caracteristicile ce-i definesc pe almaști corespund înfățișării prehominizilor — strămoșii indepărtați ai oamenilor de azi. Aceste descrieri — subliniază unul dintre cercetători — «corespund unui prehominid care s-ar situa intre pitecantrop și omul de neanderthal».

Membrii expediției științifice conduse de dr. M. S. Kauffmann au organizat o ingenioasă verificare. Ei au prezentat, separat, fiecăruia dintre cei ce au semnalat intilnirea cu un almașt, o serie de imagini înfățișind maimuțe antropoide (gorile, cimpanzei, urangutani) și prehominizi, pitecantropi alături de oameni neanderthal. În toate cazurile, martorii au identificat almaști in imaginea pitecantropului.

Yeti, almaști, toate aceste făpturi sălbatice și temătoare — semnalate pînă acum, in cuprinsul a trei continente — constituie o problemă foarte importantă pentru știință. Unii savanți inclină să creadă că ele reprezintă o ramură neevoluată a indepărtaților strămoși ai omului, o ramură primitivă care, in împrejurări încă nedeslușite, a supraviețuit, izolată in regiunile greu accesibile ale Pămintului, indeosebi în văile inalte ale munților, acolo unde domnesc zăpezile eterne. O astfel de ipoteză are ca temei argumente puternice. «În arborele genealogic al speciilor — arată dr. M. S. Kauffmann — se constată că, inainte de a dispare, unele din ele au supraviețuit, avind din ce în ce mai puțini reprezentanți, chiar un răstimp de 200 000 de ani». Mulți antropologi afirmă că, din punct de vedere teoretic, este posibil ca forme relicte ale strămoșilor omului — arheantropi, sau paleontropi — să supraviețuiască pină în zilele noastre.

Un răspuns cert la aceste captivante probleme nu va putea fi dat, însă, decit atunci cînd savanții vor putea studia direct, nemijlocit, o astfel de făptură vie. Neîndoielnic, un astfel de prilej va îngădui să se clarifice nenumărate probleme.

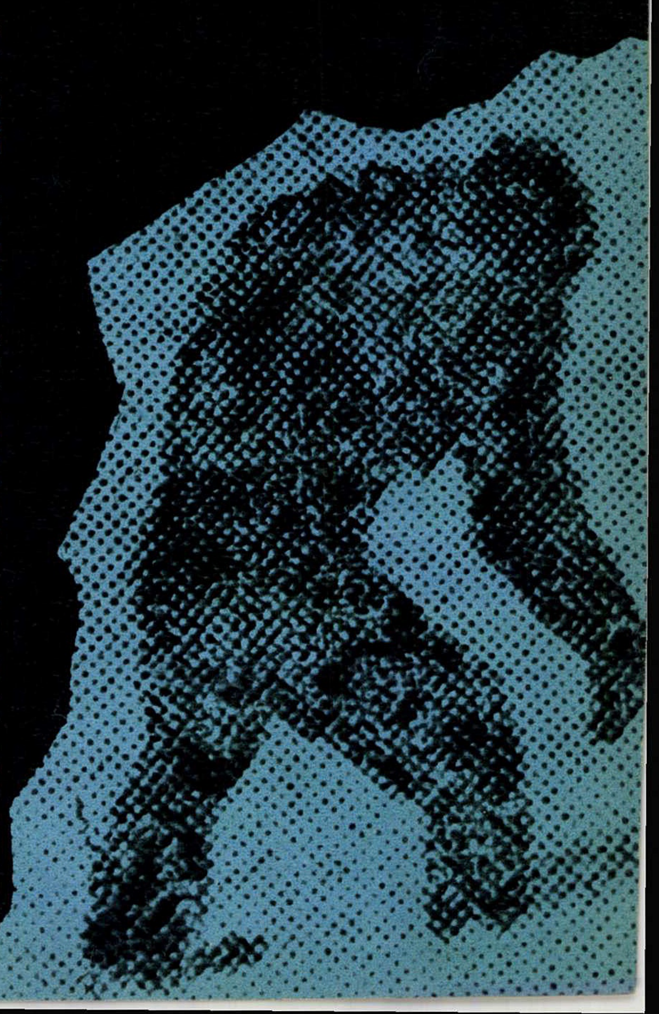

MEGALOZOON

2

SCENARIU: VASILE MĂNUCEANU

DESENE: NICU RUSU

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT:
Doctorul Hayes, unul dintre cei mai mari endocrinologi ai lumii — plecat pentru experiențe în junglă — nu mai dădea nici un semn de viață de-aproape doi ani. De aceea, din orașul Guajaro, într-o frumoasă dimineață de mai, în căutarea marelui savant, porni o expediție.

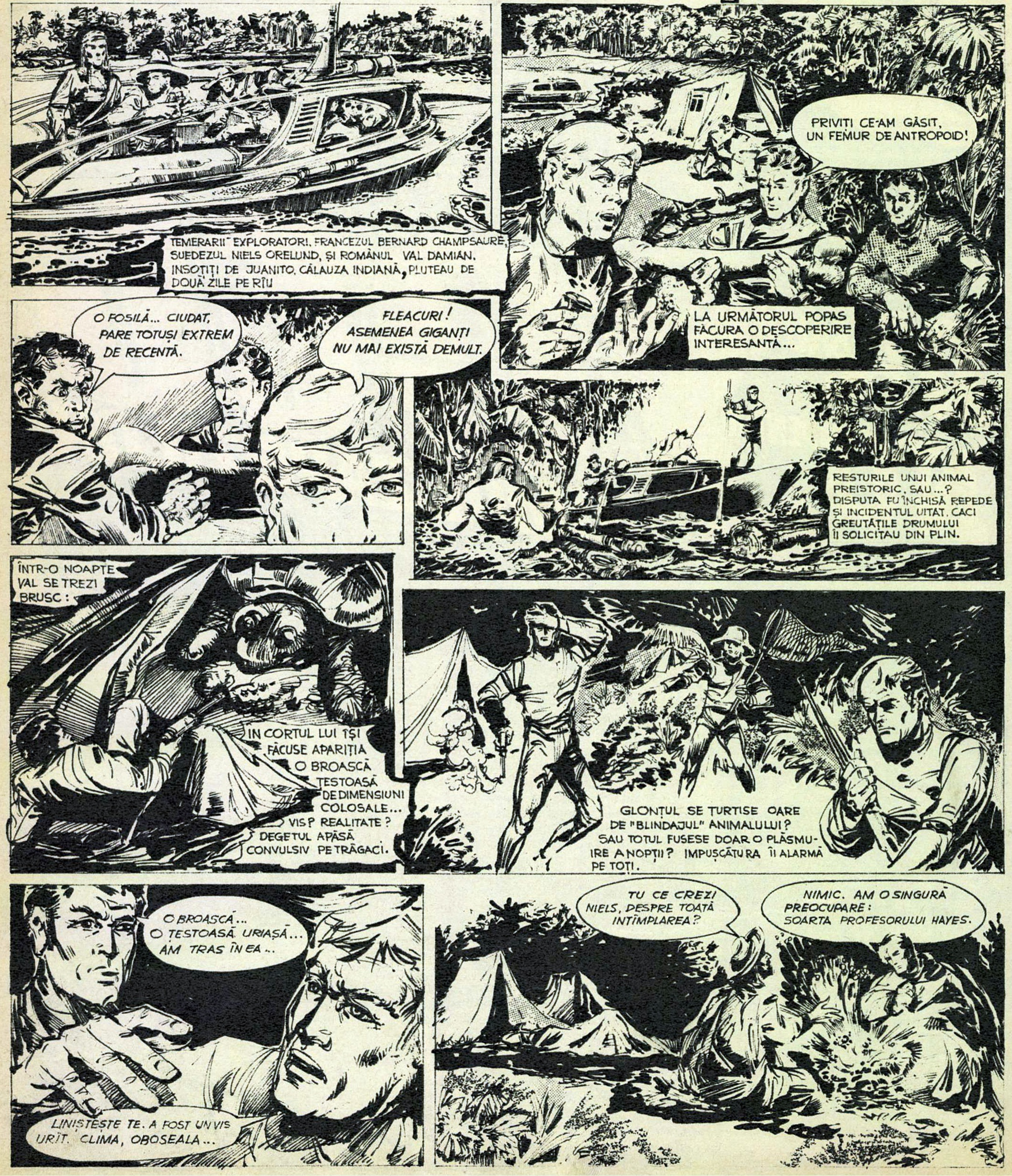
TEMERARII EXPLORATORI, FRANCEZUL BERNARD CHAMPSAURE, SUEDEZUL NIELS ORELUND, ȘI ROMÂNUL VAL DAMIAN, INSOȚIȚI DE JUANITO, CĂLAUZA INDIANĂ, PLUTEAU DE DOUĂ ZILE PE RÎU
LA URMĂTORUL POPAS FĂCURĂ O DESCOPERIRE INTERESANTĂ...
PRIVIȚI CE-AM GĂSIT, UN FEMUR DE ANTROPOID!
O FOSILĂ... CIUDAT, PARE TOTUȘI EXTREM DE RECENTĂ.
FLEACURI! ASEMENEA GIGANȚI NU MAI EXISTĂ DEMULT.
RESTURILE UNUI ANIMAL PREISTORIC, SAU...? DISPUTA FU ÎNCHISĂ REPEDE ȘI INCIDENTUL UITAT, CĂCI GREUTĂȚILE DRUMULUI ÎI SOLICITAU DIN PLIN.
ÎNTR-O NOAPTE VAL SE TREZI BRUSC:
ÎN CORTUL LUI ÎȘI FĂCUSE APARIȚIA O BROASCĂ ȚESTOASĂ DE DIMENSIUNI COLOSALE... VIS? REALITATE? DEGETUL APĂSĂ CONVULSIV PE TRĂGACI.
GLONȚUL SE TURTISE OARE DE "BLINDAJUL" ANIMALULUI? SAU TOTUL FUSESE DOAR O PLĂSMUIRE A NOPȚII? IMPUȘCĂTURA ÎI ALARMĂ PE TOȚI.
O BROASCĂ... O ȚESTOASĂ URIAȘĂ... AM TRAS ÎN EA...
LINIȘTEȘTE-TE. A FOST UN VIS URÎT. CLIMA, OBOSEALA...
TU CE CREZI NIELS, DESPRE TOATĂ ÎNTÎMPLAREA?
NIMIC. AM O SINGURĂ PREOCUPARE: SOARTA PROFESORULUI HAYES.

(VA URMA)

A sosit MARELE PREMIU

Liviu Goia la volan, asistat de campionul Petre Cristea.

DUPĂ APROAPE UN AN DE DESĂVÎRȘIT MISTER PROFESORUL PARBRIZ își dezvăluie identitatea ?

Fiecare dintre voi a auzit de profesorul PARBRIZ care a condus și a sfătuit pe participanții la «Salonul automobilistic» concurs ce v-a delectat în vacanța anului trecut. Cele ce urmează sînt dedicate... Dar să urmărim mai bine desfășurarea faptelor.

ÎNTÎI — DESPRE UIMIRE

Uimire pe care un băiat din Slobozia, care mînca mere în piață, a rezumat-o genial prin memorabila exclamație: «Formidabil!»

Ce anume provoca uimirea generală?

MODULUL DE PE MICROBUZ

Cel care zbura cu 90 pe oră pe șoseaua București — Galați era un microbuz al O.N.T.-ului, avînd instalat pe acoperiș un «pui» — un cart!

GOIA ARE EMOȚII

Înconjurat de familie, profesori, colegi, Liviu Goia, transpirat, aștepta ziua cea mare. De ce? Simplu! Goia este cîștigătorul marelui premiu la concursul «Salonul automobilistic» ediția I. iar microbuzul care zbura cu 90 pe oră îi aducea acest premiu: cartul de pe acoperiș.

UN AS AL VOLANULUI PUS ÎN ÎNCURCĂTURĂ DE 5 ORI!

Printre oaspeții primiți de copiii din Galați adunați să participe la bucuria colegului lor, se numără și ing. PETRE CRISTEA sosit ca reprezentant al Automobil Clubului român, el însuși o glorie a sportului la volan, cîștigător al raliului Monte Carlo în anul 1936, deținător a nenumărate distincții, trofee și... amintiri. Aceste amintiri le-a împărtășit și copiilor de față care l-au năpădit apoi cu întrebările. Întrucît maestrul a promis cîte o etichetă specială pentru mașină oricui va reuși să-l pună în încurcătură, copiii și-au pus mintea la contribuție, iar PETRE CRISTEA a trebuit să «plătească» de 5 ori.

UN MOMENT LIRIC ȘI UNUL OARECUM COMIC

Liric? Firește, emoția lui Goia în momentul în care cartul a intrat în posesia lui. Felicitările colegilor, privirile umede ale părinților... Comic? Goia n-a izbutit decît cu mare greutate să se strecoare în costumul special ce însoțea cartul: era cam mic. Cauza? Măsurile au fost luate... anul trecut!

IDENTITATEA PROFESORULUI PARBRIZ

Întîmpinat cu vii aplauze, roșu de emoție, profesorul PARBRIZ, în fine «demascat» se ridică... El nu este altcineva decît...

— Alo! Da? Tipografia? Trimit materialul urgent...

E culmea! Tocmai cînd să dezvălui cititorilor cine e profesorul PARBRIZ!

A. WEISS

▲ **Unul dintre cei trei care stau cu spatele la obiectiv este profesorul Parbriz. Dar care?!**

▼ **— Ce norocos este Goia ăsta...**

ATENȚIUNE! ATENȚIUNE!

Către toți cititorii noștri

PROFESORUL PARBRIZ

REINTRĂ ÎN SCENĂ OFERINDU-VĂ UN NOU MARE

concurs

PE DURATA VACANȚEI DE VARĂ!

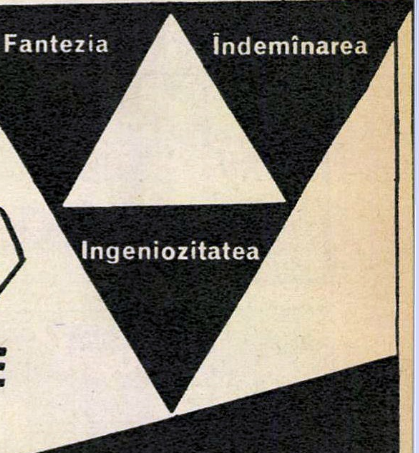

AVEȚI PRILEJUL SĂ VĂ PUNEȚI LA ÎNCERCARE

Și, cu toate acestea, va fi **CEL MAI SIMPLU** concurs al anului organizat de revista Cutezătorii!

CHIAR DIN ACEASTĂ CLIPĂ URMĂRIȚI FIECARE NUMĂR AL REVISTEI, PENTRU A AFLA REGULAMENTUL și **PREMIILE** deosebit de frumoase pe care profesorul **PARBRIZ** le va oferi cîștigătorilor.

AVENTURILE COLEGULUI „MINITEHNICUS”

SCENARIU ȘI DESENE DE ȘTEFĂNESCU BUJOR, ELEV, BUCUREȘTI.

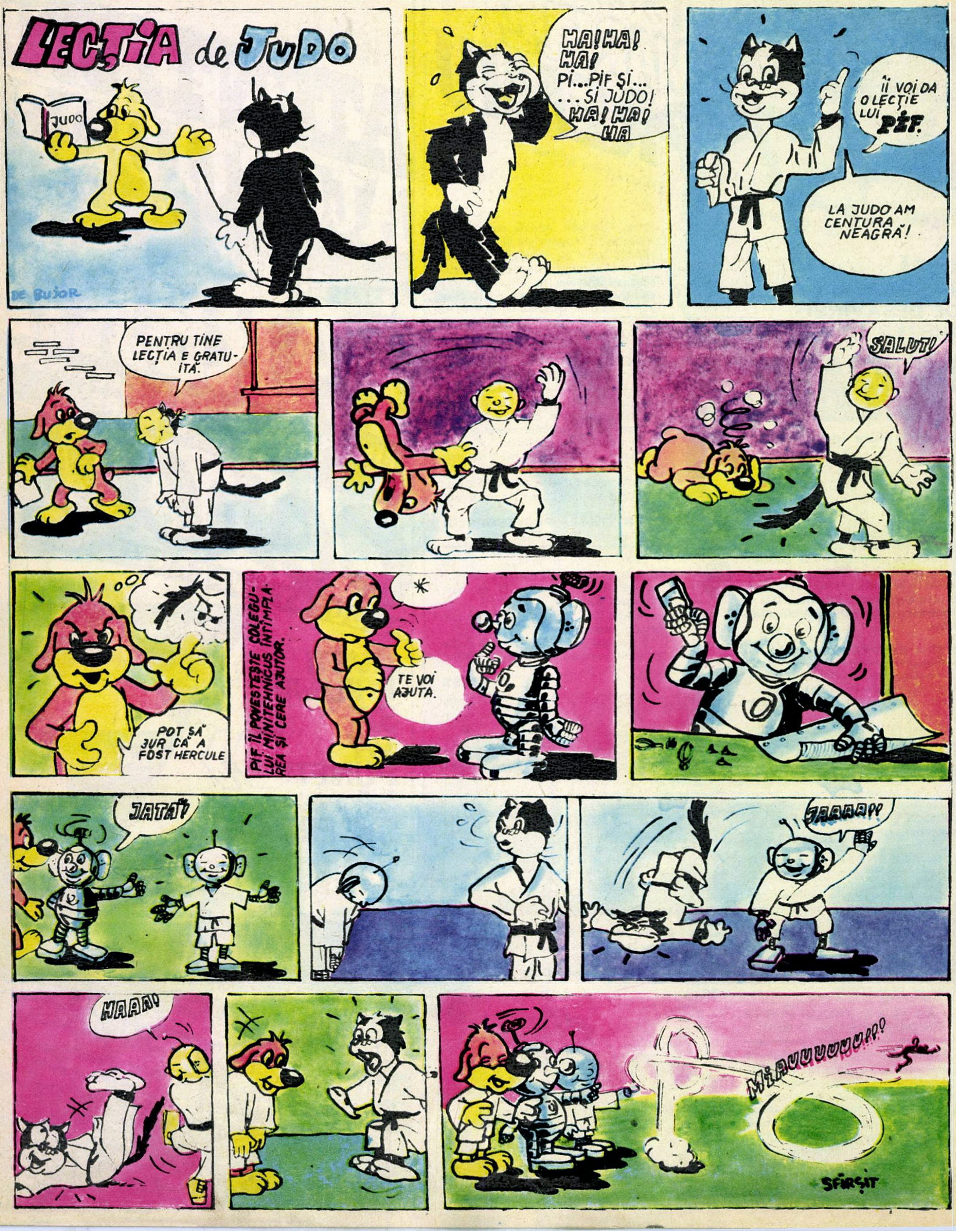
LECȚIA de JUDO
JUDO
DE BUJOR
HA! HA! HA! PI...PIF ȘI... ...ȘI JUDO! HA! HA! HA
ÎI VOI DA O LECȚIE LUI PIF.
LA JUDO AM CENTURA NEAGRĂ!
PENTRU TINE LECȚIA E GRATUITĂ.
SALUT!
POT SĂ JUR CĂ A FOST HERCULE
PIF ÎI POVESTEȘTE COLEGULUI MINITEHNICUS ÎNTÎMPLAREA ȘI CERE AJUTOR.
TE VOI AJUTA.
IATĂ!
IAAAA!!
HAAA!
MIAUUUUUU!!!
SFÎRȘIT

PAGINA 5 MAGAZIN

ANTENE

Și iarba a început să fie «fabricată». Este vorba despre un gazon sintetic pentru grădinile din fața caselor și poate în viitor și pentru terenurile de sport. Și pentru că iarba sintetică nu are nevoie să fie udată, locatarii au început să o folosească și în locuințe în loc de covoare.

NAVĂ DE CERCETĂRI ROBOT

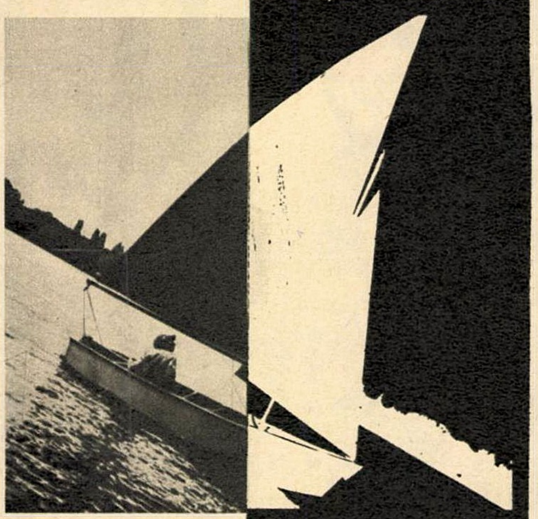

Pe oceanele lumii și-a făcut apariția un nou tip de navă de cercetări științifice: «barca-robot cu vele». Nava, fără echipaj, are o rută stabilită pe care o parcurge cu ajutorul energiei eoliene care acționează asupra velelor și a unui generator electric. Nava este telecomandată de la un centru aflat pe tărm, ea poate naviga pe orice vreme și în orice condiții. Pentru distanțe de peste 3 000 de mile calculatorul de la bord stabilește ruta, unghiul velelor corespunzător direcției vîntului și asigură transmiterea periodică a datelor. Cu ajutorul acestui tip de vas-robot s-au măsurat temperatura și viteza unor curenți oceanici, date astronomice și semnale acustice din aer și din apă. La fiecare două ore calculatorul de la bordul ei stabilește poziția exactă a vasului pe care o transmite la bază împreună cu datele științifice culese.

• SFINX • SFINX •

ORIZONTAL:

1) Vas cu cale! Da de unde! 2) Locul de lansare al navei! Pupă (pl.). 3) Vas antic. Cîntat o dată cu înălțarea steagului pe catarg. 4) Bancuri...! Argint. 5) Adînc. Firide. 6) Vedete... rapide! Vasul fantomă pe rampă. 7) Vîrf în Munții Rodnei. Cartagina în flăcări (masc.). 8) Bete! Toate pînzele sus! 9) Milă... Port național (pl.). 10) O pînză... în depărtare (pl.). Cimitirul epavelor!

VERTICAL:

1) Plutește la suprafață... ca untdelemnul. Vase construite din lemn! 2) Far... de pe timpuri. Teodor... intima. 3) Tancuri ce funcționează și pe uscat și pe apă. Curele! 4) Mări!! — Mi...la...!! 5) Panama! 6) Cai...e!! Far...d! 7) În lagună! — Te îmbie la somn! Berbec... în devenire. 8) Șoricari. Are ieșire la Golful Persic. 9) Cai...e!! Floare albastră... textilă. 10) Circulă prin vase! Mare de aur (sing.).

Profesor DUMITRU IACOBESCU

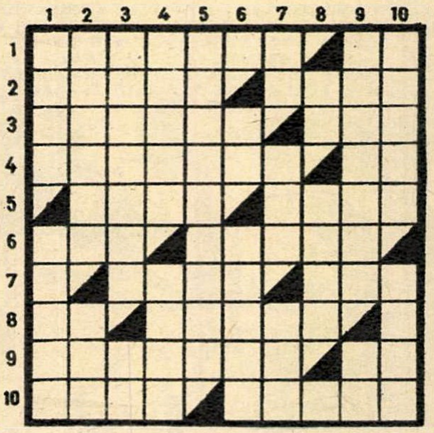

Joc

În fața unei uși deschise doi jucători legați la ochi stau de pază. Fără să facă zgomot, restul jucătorilor se strecoară dintr-o încăpere în alta în picioare sau tîrîș. La orice zgomot suspect, paznicii ridică mîinile barînd drumul. Cei prinși sînt eliminați. Ceilalți continuă jocul.

●

Un zîmbet cu...

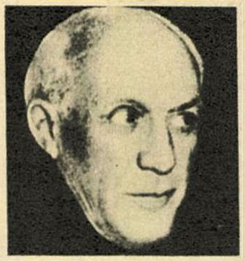

...Pablo Picasso se afla la Paris în timpul ocupației fasciste. Atelierul său era deseori vizitat de admiratori. Odată, printre aceștia, se aflau și mulți ofițeri fasciști. Marele pictor le arătă lucrările sale, iar la plecare le oferi cîte o reproducere a renumitei picturi care înfățișa distrugerea orașului spaniol Guernico de către aviația fascistă germană rostind cuvîntul «souvenir».

— E opera dumneavoastră? întrebă unul dintre vizitatori, un înalt funcționar al poliției secrete din Germania hitleristă, primind «souvenirul» său.

— Nu, îl lămuri Picasso, a dumneavoastră...

RADIO

«Roza vînturilor», emisiunea de călătorii geografice, prezintă vineri, 29 mai, ora 15,00 pe pr. I, documentarul «Orașul de la poalele Cozlei — Piatra-Neamț». În cadrul emisiunii «Tot înainte» de sîmbătă, 30 mai, ora 8,10 pe pr. II veți putea audia ciclul: «La superlativ». Vă veți reîntîlni cu Fotoreporterul, Fărășir și Sanda. Basmul scenarizat «Copacul veșnicei tinereți» de Mioara Cremene îl veți putea asculta în cadrul emisiunii «File de poveste» luni, 1 iunie, ora 14,05 pe pr. I. Pe același program emisiunea de știință și tehnică «Vreau să știu» de miercuri,

PRACTIC

Dacă s-a distrus garnitura fie de la robinetul de apă rece, fie de la cel de apă caldă, încercați și singuri s-o înlocuiți.

Cu ajutorul unei chei franceze desfaceți robinetul după ce în prealabil ați închis apa. În caz că nu aveți la îndemînă o garnitură, apelați la «dopul» unei sticluțe de penicilină, pe care-l tăiați cu ajutorul unui cuțitaș sau lamă. Apoi, cu un obiect ascuțit, dați o gaură dopului, obținînd în acest fel garnitura.

AFIS

În această săptămînă vă recomandăm:

O CARTE: «Cărăbușul de aramă», versuri de Lucian Blaga.

UN FILM: «Tinerețe fără bătrînețe», o producție românească.

UN SPECTACOL: «Adresanții necunoscuți», la Teatrul «Ion Creangă».

CITIȚI ÎN NUMĂRUL VIITOR:

Temerarul explorator Thor Heyerdahl încearcă să demonstreze că vechii egipteni au fost primii care au descoperit America, înaintea fenicienilor, vikingilor și a lui Cristofor Columb.

Joia viitoare, reportajul: «Australia a fost descoperită de egipteni?»

BLITZ

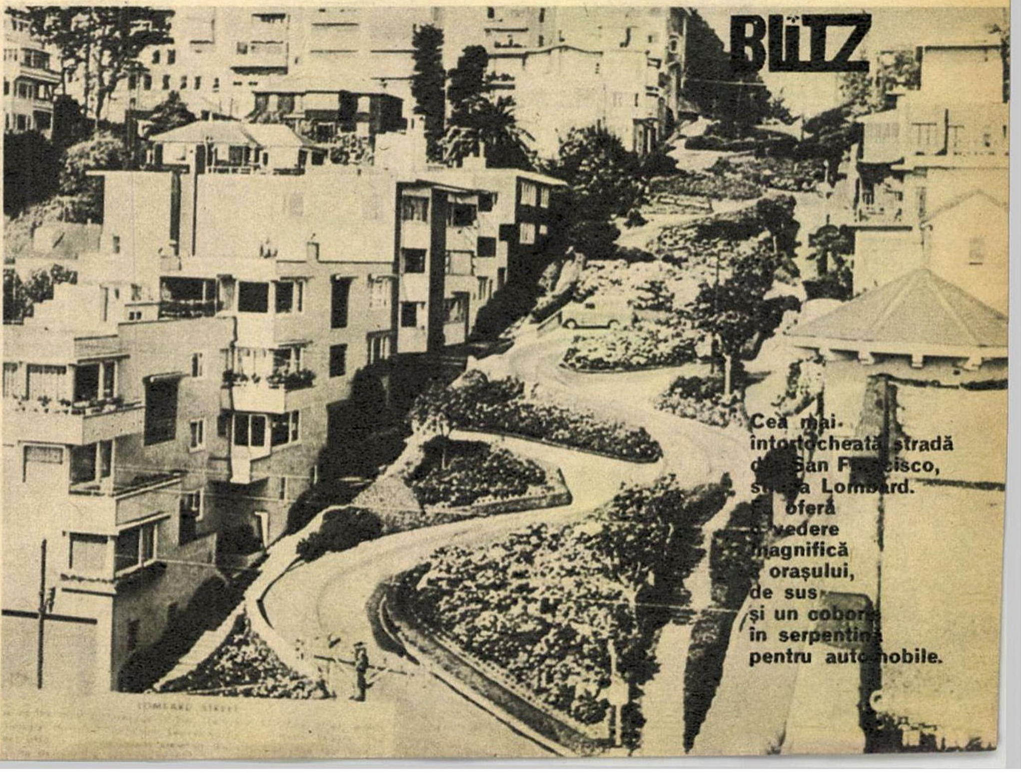

Cea mai întortocheată stradă din San Francisco, strada Lombard. [illegible] oferă o vedere magnifică a orașului, de sus și un coborîș în serpentină pentru automobile.

PALOȘUL NEÎNVINS

108

6

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT.

Dîndu-se drept baciul stînelor domnești și rămînînd peste noapte în tabăra răzeșilor, Petru Rareș află printre ei pe acel oștean care i-a salvat viața în lupta de la Obertin. Omul nu mai are grai. Ca să nu se poată folosi de puterea inelului cu smaragd primit atunci de la domnul țării, boier Gonțea și-a trimis slugile să-i taie limba și să-i smulgă inelul cu tot cu deget.

Scenariu: **COSTACHE ANTON** Ilustrații: **MIHAI SÂNZIANU**

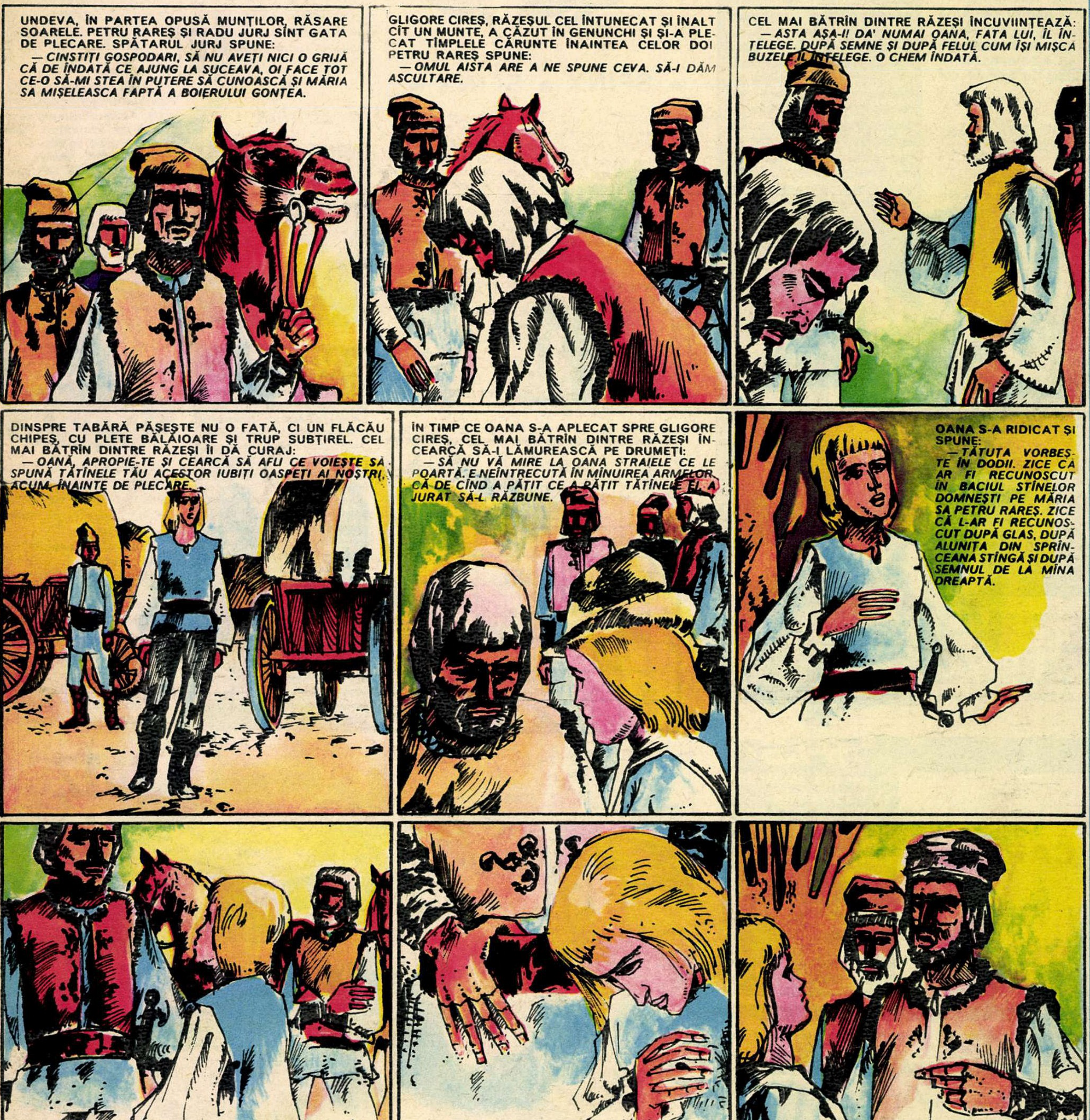
UNDEVA, ÎN PARTEA OPUSĂ MUNȚILOR, RĂSARE SOARELE. PETRU RAREȘ ȘI RADU JURJ SÎNT GATA DE PLECARE. SPĂTARUL JURJ SPUNE:
— CINSTIȚI GOSPODARI, SĂ NU AVEȚI NICI O GRIJĂ CĂ DE ÎNDATĂ CE AJUNG LA SUCEAVA, OI FACE TOT CE-O SĂ-MI STEA ÎN PUTERE SĂ CUNOASCĂ ȘI MĂRIA SA MIȘELEASCA FAPTĂ A BOIERULUI GONȚEA.
GLIGORE CIREȘ, RĂZEȘUL CEL ÎNTUNECAT ȘI ÎNALT CÎT UN MUNTE, A CĂZUT ÎN GENUNCHI ȘI ȘI-A PLECAT TÎMPLELE CĂRUNTE ÎNAINTEA CELOR DOI PETRU RAREȘ SPUNE:
— OMUL AISTA ARE A NE SPUNE CEVA. SĂ-I DĂM ASCULTARE.
CEL MAI BĂTRÎN DINTRE RĂZEȘI ÎNCUVIINȚEAZĂ:
— ASTA AȘA-I! DA' NUMAI OANA, FATA LUI, ÎL ÎNȚELEGE. DUPĂ SEMNE ȘI DUPĂ FELUL CUM ÎȘI MIȘCĂ BUZELE ÎL ÎNȚELEGE. O CHEM ÎNDATĂ.
DINSPRE TABĂRĂ PĂȘEȘTE NU O FATĂ, CI UN FLĂCĂU CHIPEȘ, CU PLETE BĂLĂIOARE ȘI TRUP SUBȚIREL. CEL MAI BĂTRÎN DINTRE RĂZEȘI ÎI DĂ CURAJ:
— OANĂ, APROPIE-TE ȘI CEARCĂ SĂ AFLI CE VOIEȘTE SĂ SPUNĂ TĂTÎNELE TĂU ACESTOR IUBIȚI OASPEȚI AI NOȘTRI, ACUM, ÎNAINTE DE PLECARE.
ÎN TIMP CE OANA S-A APLECAT SPRE GLIGORE CIREȘ, CEL MAI BĂTRÎN DINTRE RĂZEȘI ÎNCEARCĂ SĂ-I LĂMUREASCĂ PE DRUMEȚI:
— SĂ NU VĂ MIRE LA OANA STRAIELE CE LE POARTĂ. E NEÎNTRECUTĂ ÎN MÎNUIREA ARMELOR CĂ DE CÎND A PĂȚIT CE A PĂȚIT TĂTÎNELE EI, A JURAT SĂ-L RĂZBUNE.
OANA S-A RIDICAT ȘI SPUNE:
— TĂTUȚA VORBEȘTE ÎN DODII. ZICE CĂ AR FI RECUNOSCUT ÎN BACIUL STÎNELOR DOMNEȘTI PE MĂRIA SA PETRU RAREȘ. ZICE CĂ L-AR FI RECUNOSCUT DUPĂ GLAS, DUPĂ ALUNIȚA DIN SPRÎNCEANA STÎNGĂ ȘI DUPĂ SEMNUL DE LA MÎNA DREAPTĂ.
PETRU RAREȘ S-A APROPIAT DE OANA. ÎNTREABĂ:
— ȘI CE MAI ZICE TĂTÎNELE TĂU, OANĂ?
OANA ȘI-A SCOS PĂLĂRIOARA DE PLĂIEȘ, LĂSÎNDU-ȘI PLETELE LIBERE ȘI ȘI-A PLECAT FRUNTEA:
— ZICE CĂ VIAȚA PENTRU EL NU MAI ARE ROST. ȘI SE ROAGĂ SĂ-L IEI SLUGĂ PE LÎNGĂ MĂRIA TA. ZICE CĂ ALTFEL BRAȚUL CU CARE TE-A APĂRAT LA OBERTIN I SE USUCĂ.
PETRU RAREȘ ZÎMBEȘTE:
— ȘI EU CE POT SĂ ZIC, OANĂ? ZIC AȘA: CĂ DACĂ EL VREA SĂ MĂ SLUJEASCĂ, NU POT A MĂ ÎMPOTRIVI. DAR CU BRAȚUL SĂ FIE GRIJULIU... CĂ DE BRAȚUL LUI ARE SĂ MAI FIE NEVOIE.

(VA URMA)

Cutezătorii 22

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: Petre GHELMEZ. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA.
Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17 60 10. Administrația: EDITURA SCÎNTEIA. Tiparul Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.
Redactor artistic: Ioan DONCA. Tehnoredactor: Rozalia BARANY.

1 leu
41033

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R. de către factorii poștali și difuzorii de presă.